

El Parlament imposa als mitjans la campanya de l'1-O

L'acceptació de publicitat institucional inclourà el referèndum

MARIA BELMEZ / ACP

Imatge d'una votació en la sessió d'ahir del ple del Parlament

BARCELONA Redacció

Els mitjans de comunicació privats que accedeixin a la publicitat institucional de la Generalitat tindran l'obligació d'acceptar la campanya del Govern sobre el referèndum, segons s'indica en una moció aprovada ahir pel ple del Parlament que havia estat presentada per la CUP i que va tenir, en aquest punt, el suport de Junts pel Sí. "Mitjançant l'acceptació de la publicitat institucional del Govern, els mitjans es comprometen a acceptar totes les campanyes que porta a terme el Govern; també les relacionades amb el fet de comunicar tot el necessari per al bon funcionament del referèndum del proper 1 d'octubre", assenyala literalment el text aprovat.

A més, s'insta el Govern a "garantir que els mitjans que accedeixin tant a les subvencions com a la publicitat institucional de la Generalitat i les seves em-

La iniciativa rep els vots a favor de JxSí i la CUP i en contra de Cs, el PSC i el PP, mentre que CSQP s'absté

preses públiques" compliran el requisit imposat.

El punt va ser rebutjat, tanmateix, per Cs, el PSC i el PP, que hi van votar en contra coincidint en el fet que es tracta d'una "manera de pressionar" els mitjans privats perquè publiquin o emetin la publicitat institucional sobre el referèndum. Catalunya Sí que es Pot tampoc no li va donar suport, tot i que, en el seu cas, es va abstenir. La mateixa correlació de forces va obtenir l'apartat que insta el Govern a redactar i fer públic el requisit anterior i d'altres que també es van aprovar en "un codi de bones pràctiques i

obligacions dels mitjans de comunicació que reben diners públics, així com a incorporar-los en la convocatòria del pròxim acord marc de serveis de gestió i inserció de publicitat institucional en els mitjans de comunicació".

La moció sobre les subvencions públiques als mitjans de comunicació privats va obtenir un suport més ampli, en canvi, en la resta de punts. Els que insten el Govern a vetllar perquè els mitjans privats compleixin la llei d'igualtat efectiva d'homes i dones i respectin els drets laborals dels seus treballadors i, per tant, apliquin un conveni digne, van ser aprovats, per exemple, amb els vots a favor de Junts pel Sí, Cs, PSC, Catalunya Sí que es Pot i la CUP, i únicament s'hi va pronunciar en contra el PP.

El mateix resultat que es va donar en les parts en què es demana als mitjans de comunicació que respectin els drets professionals a través d'un estatut de redacció, compleixin amb els codis deontològics, facin públiques les condicions econòmiques dels seus col·laboradors i indiquin, tant en les seves edicions escrites com digitals, que en la viabilitat del mitjà hi col·labora la Generalitat a través de les subvencions.

A més, l'apartat que insta el Govern a vetllar per la màxima transparència en l'accés a les dades sobre subvencions, publicitat institucional i subscripcions que reben els mitjans de comunicació, publicant la quantitat que ha rebut cada mitjà en concepte d'insercions de publicitat institucional en el període 2007-2016, així com del nombre de subscripcions que cada departament i empresa pública de la Generalitat manté amb cada mitjà de comunicació, va ser aprovat fins i tot per unanimitat.

LAURA FIGUERS / ACP

Imatge de la façana de la caserna de Travassera de Gràcia

La Guàrdia Civil interroga dos nous empleats del Govern

TONI MUÑOZ
Barcelona

La pressió de la Guàrdia Civil sobre els empleats públics entorn de les actuacions del Govern per organitzar el referèndum de l'1 d'octubre va continuar ahir amb nous interrogatoris. En concret van declarar en dependències de la Guàrdia Civil a Barcelona dos treballadors de la Conselleria de la Presidència i un d'una empresa privada d'informàtica per donar explicacions sobre la gestió de la pàgina web del Pacte Nacional pel Referèndum. En els dos últims dies han declarat davant la Guàrdia Civil un total de vuit persones, quatre de les quals són empleats públics. Es tracta de tres funcionaris que formen part del personal laboral de la Generalitat i el responsable de les xarxes socials de Presidència, el qual ocupa un càrrec de confiança. Les altres quatre persones que van passar per les dependències de la Guàrdia Civil són treballadors externs que s'encarreguen del manteniment del web i de la campanya de publicitat que el Govern va impulsar per animar

els residents a l'estranger a inscriure's en un registre que la Fiscalia sospita que pretén ser un cens exterior per votar l'1-O. Les citacions a funcionaris van començar fa dues setmanes amb la declaració d'un altre empleat públic, i han culminat amb les dels dos últims dies. Tot i això, no es descarta que hi hagi més citacions. L'estratègia de la Guàrdia Civil consisteix a citar a declarar com a testimonis els funcionaris -i no com a imputats-, fet que els obliga a dir la veritat. Els interrogatoris s'emmarquen en la investigació que dirigeix el jutge d'instrucció número 13 de Barcelona i que va començar arran de les declaracions de l'exmagistrat i exsenador d'ERC Santi Vidal, que en les seves conferències va assegurar que la Generalitat recollia les dades fiscals dels catalans, manifestacions que ha derivat en una investigació sobre els preparatius del referèndum. Al jutjat es van agregar les diligències de la Fiscalia sobre el cens exterior i una querrel·la de VOX contra el secretari d'Hisenda, Lluís Salvadó, i el jurista Carles Pi i Sunyer.

Lliures, en defensa del catalanisme

Antoni Fernández Teixidó

Fa uns dies, en Francesc-Marc Alvaro publicava en aquest diari l'article "Partits per a la desfeta". Alvaro és un analista fi, ple de matisos i, malgrat que tot sovint opina com un intel·lectual orgànic dels independentistes catalans, sempre desperta el meu interès.

Ara bé, penso sincerament que, potser, en aquest article, fa una lectura precipitada i un punt tòpica dels documents fundacionals de Lliures. Diria que, fins i tot, ha confós, de bona fe, algunes de les nostres posicions polítiques amb les proposades d'una plataforma de recent aparició. Se'm permetrà que formulï en positiu les tesis del

A. FERNÁNDEZ TEIXIDÓ,
president de Lliures

desacord.

1. Lliures aborda des del minut zero el problema principal que pateix Catalunya, que ha condicionat el nostre naixement com a partit. Fem una descripció precisa del procés i les seves limitacions, tot destacant que l'estratègia errònia del Govern d'Espanya ha fet créixer el nombre d'independentistes. També hem estat clars respecte dels inadequats objectius del Govern català. El referèndum unilateral, si no és acordat, legal i vinculant, no és cap solució.

2. Alvaro oblidava que a Lliures defensem que el procés ha implicat una letal esguerranització de la política catalana. El PDECat i una part de l'electorat s'han desplaçat cap a l'esquerra perquè, inevitablement, l'independentisme, si vol tenir èxit, ha d'anar lligat a l'esquerranisme.

3. Diu que "potser una oferta de reconeixement nacional explícit, un finançament equivalent al concert basc i un blindatge cultural podria reduir la xifra actual de votants independentistes". Exacte. Aquesta és una tesi principal

"Volem evitar al catalanisme una presumible derrota de conseqüències doloroses"

de Lliures i el debat no és nominal o d'essències. No es tracta de regular pel mateix camí, sinó de seguir endavant per un de diferent.

4. Res més lluny de l'ànim de Lliures que situar-se en un espai

de confort; ni col·lectivament, ni personal. Nedar a contracorrent i interpellar l'establishment espanyol i català és, en aquesta hora decisiva, obligació primera. Lliures no és un partit per recollir les restes de la desfeta. Volem evitar al catalanisme una presumible derrota de conseqüències doloroses.

5. L'estratègia de Lliures no té res a veure amb l'equidistància. Lliures no és part de cap tercera via. Una dinàmica fiada a la mobilització i la revolta pot comportar un pessim desenllaç. Ho hem expressat amb la dicotomia reformes o revolta. Aquest missatge s'ha de llegir tant en clau espanyola com catalana. Un home d'ordre com Francesc-Marc Alvaro hauria de poder escriure, si vol, que la crida a la insubmissió i a la desobediència se sap com co-

mença però s'ignora com acaba.

6. Ens adreçem a un electorat que vol riquesa, benestar, cohesió social i ordre. En cap cas l'imaginem com a immutable i estàtic. Ans al contrari. No és cert que la majoria de l'electorat català hagi mutat genèticament. Sospitem que anirà canviant, i els exemples de quebequesos i bascos en són una bona mostra.

Per últim, de les paraules d'Alvaro es deduiria que els polítics veterans no hauriem d'impulsar partits nous. Semblaria que polítics, periodistes, científics i d'altres professionals vindrien llatsats per la seva experiència a l'hora d'impulsar una nova idea. Aquesta és la més tòpica de les seves afirmacions.

Hi haurà molt més a dir. Demano, és clar, que aquesta resposta sigui llegida en clau de cordialitat, concòrdia i moderació, perquè aquest és el meu tarannà de sempre i el que l'articulista mereix. El to, tanmateix, no implica cap tipus de feblesa narrativa ni ideològica.